Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

satisfacit ideo et exeo quod potest tamquam deus et ideo et exeo quod debet tamquam homo. Et quia Xpus satisfacere debuit tamquam homo. quia debitor erat satisfactionis et persequens mortis quae non potuit satisfacere nisi per mortem. Quomodo quia sicut dicit Aug. et Anselm. et alii sancti dicunt. Xpus exeo satisfecit quia mortem sua cui debitor non erat pro nobis in satisfactionem obtulit. Propterea satisfactio non potest fieri nisi per id cui optatio et acceptatio nec et iustitie suscitat et ei repugnat. Sed premi morte filii optare et acceptare in satisfactionem pro homine. nec nec nec iustitie vel concurrere. sed potius repugnare. quia nec optanda nec acceptanda erat adeo pre mors Xpi in satisfactionem pro homine. Et sic impugnatio non est nisi actio oppositi inoppositi. sta victoria non est nisi sibi actio oppositi ab opposito. Sed vita et vita et mors et mors si iuxte non opponuntur. quia idem non opponitur sibi ipsi. sed magis vita et mors si iuxte opponuntur. quia sic nec vita supat a vita vita nec mors a morte. sed potius vita a morte. vel mors a vita. potest et debuit superari. et sic nec Dei est vel quia Xpus pro his pati et mori debuit ut mam morte sua morte superaret sed sua vita mam morte potuit et debuit superare.

Verum Xpc breui uel leui passione et non morte aspera et longa satisfacere potuit pro homine.

Quod datur intelligi quod Xpus sola morte sua satisfacere potuit pro homine. Nec quia morte uiohit illata. et in potius morte natu. sum assumpta mortalitate satisfecit.